

Joan Giménez
Nuevo León 125- 101
Méxic 11, D.F.

a 4 Octubre de 1964

Amic Calders: Et dono les gràcies per la teva carta. Sempre he cregut comptar amb el teu afecte i comprensió, però en aquets moments, la carta, m'agrada molt. ; Gràcies ;

Alicia tingué una trontollada mol forta, Sols desitjava tornar a nosaltres. Al no trovar lloc al avió, de N. York a Mèxic, per la Fira de N. York, tornà per Barcelona, Madrid, Mèxic. A Barcelona hi estigué dos dies, suficients per no fer fès. Van telefonar a la Montaner i Simón, per a saludar-te, i li van dir que fins la 1. Després el remolí del ~~viatge~~ viatge se l'emportà.

Creus que pertanyo amb cos i ànima a Europa i jo penso el mateix, El que estimo excès de simpatia, es quan dius que " homes com jo fan molta falta al nostre país. ¿ No serà millor que el nostre país fa molta falta a homes com jo ?. De totes maneres, encara no es el meu temps. Encara tinc una mica de ràvia i això no es bó. Se que les cosses son diferents en molts aspectes i estic content. Poc a poc la gent marxa d'aquí i un es trova cada vegada més isolat. Tot lo d'aquí ho coneixes bé, no cal que et descobreixi res. Si sento que es arribat el temps, ens tornarem a abraçar. Alicia quedà encantada de Barcelona i està disposada.

Giménez Botey ha fet la seva ronda i pensa tornar al Born el pròxim 1965. Li vareig donar la teva adreça i la de Ricart Serra. Fèia dos messos que havia tornat, quan em va telefonar per saludarme, dons estava escrivint al Ricart Serra i li tenia que dir que m'havia saludat. Em digué que parlà amb tú, que estaves felic i animat. Ell a preparat exposicions a Paris, Barcelona i Madrid. De cop i volta tot es renegar de Mèxic, després de anys de dir lo contrari, i ara descobreix que el nostre deure, es tornar a casa. Que un artista està perdut, que li fan la traveta, que no agraeixen res, etc. Espero que no sigui el mateix raonament que el pas a l'escultura abstracte.

I vaig a "L'ombra de l'atzavara". La dona d'en Jordi Murià, arribà l'altra dissapte i ens va dir que estigué amb vosaltres. Estava cansada del viatge i no parlarem massa. Ja ens dirà cosses. I sé que el llibre està viatjant. Tinc moltes ganes de llegir-lo. Al plegar Pont Blau, perquè el Riera Elorca pensa tornar a Barcelona, segons diu el Fabregat, aquest edita Xaloc, i allí he llegit un comentari del secretari del Jurat que et donà el Premi. Es un estudi, o escrit, superficial, on senyala que no s'ajusta al

(Calçotets) (2)
UAB
Universitat Autònoma de Barcelona
Llibre de les formes literàries

~~El~~ patró standard de la novella. No reconec l'importància d'aquest descobriment, si tenim en compte que totes ~~que tenen~~ les formes literàries, com tota cossa vivent, estan en constant mutació i esperem que així continuïn. Que els grans artistes son els polsos d'aquesta palpitació i ells trenquen lleis i ~~xxxxxxx~~ s'en serveixen d'altres. També a "Xaloc" i ha dos petits fragments, un de "Lombra de l'atzavara" i un altre de l'Odo Hurtado. Els hi vareig llegir a Alicia i com certes paraules i sentit, se li escapaven, li traduí al castellà. Quand traduïa els teus fragments, dubtava més, en canvi, la traducció de l'Odo la feia de carrera. No sé si el seu escrit es superficial, o el seu català es castellanitzat, o les deus cosses al mateix temps.

Abans d'anar a Barcelona, comentava jo amb el Giménez Botey, l'exit de la teva obra, i ell va dir-me que certs catalans estaven escaldats, i que l'Odo Hurtado li deia que allò no era tot Mèxic, i ell per la seva part duptave de que sapiguéssis molt bè, com era un borratxo. Això últim, com era un pensat d'ell, no li vareig dir res. No valia la pena. Del "tot Mèxic", li digué que quand jo trovo un troç de paisatge on m'excita la conjuncio de colors de.. un ombra, la terra lluent de llum, els blaus y violetes del Popo, la neu, el cel i els núvols i ho pinto, no es la meva pretensió que allò sigui Mèxic. Ni tot Mèxic son muntanyes nevades, ni els núvols son aquells, ni sempre fa sol, etc, etc. Ni m'importa on sigui, la meva necessitat ~~xxxixix~~ es desfogar la meva excitacio possant un grapat de colors que em deslliuran de l'excitació i em produeix plaer mirarlos. I ell com artiste ho podria entendre. Pel mateix, un escriptor te necessitat d'expressar una idea i es serveix ~~del~~ del "reactiu" que se li ofereix. No vol expressar Mèxic encara que la idea sigui envers Mèxic. Confess que el meu pobre raonament, no tingué éxit.

Espero llegirl-ho i et diré.

No deixis d'escriure les teves hores del matí. Recordo que era una cosa que li reconeixias al Bartra. La seva tenacitat de treball. Endavant. Estàs "enrachado" que diem aquí, i aquesta eufòria serà bona, perquè no corres perill de tornarte superficial.

Jo estic pintant una "Santa Cena". Es un encàrreg, que no se com cobraré. Per pintar un vell, he fet servir de model al nano més gran, i després li he posat unes barbes mig brutes. Per pintar una nena, he fet servir el petit, i després li he fet el cabell molt llarg. Alicia em serveix de model pels apòstols, i pel San Joan i Crist m'han servit els tres. Jo també he ajudat una mica i mirant-me a un mirall, li he posat

Ca. 612683(3)
UNB
Universitat de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

cara a no sè quin apòstol. El cas es que ha sortit amb una cara de poca vergonya, que cada vegada que el miro tinc que riure. No sè com seguirà el treball, perquè ~~així~~ sols treballo el disapte i el diumenge. I no sè si estarè content. Si no quedo massa avergonyit ja farè fotos.

En Lahoza es recte i sincer. No hi tenia massa tracte. Pel meu gust es una mica atapat, però, sí fa bonic trobar homes com ell.

Sí coneixia aquest sistema de rotulació. Però el senyor don Xavier, no acava. Ara ha comprat dos linotipos dels mes nous, a terminis, i treballa més que mai. Està la mar de content, perquè han despedit al "genio". El "senyor genio" Lopez Cortèx, l'han despedit de la agència on treballava. No ~~satisfet~~ amb els 18.000 que guanyaba, encara robaba altre tant, donant feina a fora i fent trampa amb els preus. El varen atrapar i ell està la mar de feliç.

Bé no podràs negar que soc el "maldiciente" número 1, i acavo aquesta carta per no avorrirme jo mateix. Et dirè encara que l'Uruchurtu ha tombat un grapat de casses i ha fet la perllongació de la Reforma, desde el Caballito fins no sè on. Que el "Guadalajara" sembla que tornarà a ser el campió de futbol, encara que el Chava Reyes està una mica toia, i que el president Jhonson està fet una pinta. La revista Life, ha fet uns reportatges de com ha fet la seva fortuna i al acavar et tocas per veure si encara tens la cartera.

Ara acavo. Saludos dels més bons, dels ~~importados~~ "importados", per tots vosaltres i de tots els d'aquí i una forta abraçada.

Juan Antonio

[Signature]

[Signature]

Alicia

→ aquets son els apòstols